

BLOK BUSTER

NIEUWSBRIEF

3 februari 2011

www.blokbuster.be

Geen haatmars door gent!
Stop de erkenning van het NSV aan Ugent!

ANTI-NSV BETOOGING

Alles wat ons verdeelt, verzwakt ons!

**JOBS,
GEEN
RACISME!**

**10 MAART, 19U30
ST. PIETERSPLEIN, GENT**

BLOK BUSTER

KORT

Het model voor het VB: Zuid-Soedan

Op de receptie van het Vlaams Belang hield voorzitter Valkeniers de centrale toespraak. De Standaard merkte daarover op: *“Sommige dingen veranderen helaas nooit. Ook in 2011 bleef de speech van Belang-voorzitter Bruno Valkeniers verstoken van elk redenaarstalent.”*

Inhoudelijk was vooral de verwijzing naar Soedan opvallend. Volgens Valkeniers is de splitsing van Soedan een voorbeeld dat ook in ons land moet worden gevolgd. Wat Valkeniers er niet bij vertelde is dat er de afgelopen jaren duizenden doden vielen in een burgeroorlog in Soedan. Is ook dat een onderdeel van het model van Valkeniers?

Foto: bij de burgeroorlog en het geweld in Soedan vielen de afgelopen decennia duizenden doden. Is dit het model voor het Vlaams Belang?

Betoog met Blokbuster tegen racisme!

Op donderdag 10 maart zullen een honderdtal leden en aanhangers van de neofascistische NSV (Nationalistische Studentenvereniging, de studentenclub van het VB) door Gent marcheren. Dat gaat regelrecht in tegen de jarenlange traditie van studenten en personeel om samen te strijden voor een democratische universiteit die toegankelijk is voor iedereen, los van sociale afkomst of gemeenschap.

Jarenlang werd het recht op vrije meningsuiting en vrije organisatie verdedigd als onderdeel van de strijd voor democratisch onderwijs. Wie dat niet respecteerde, werd geweerd. Sinds dit jaar is dat veranderd. Het ondemocratische NSV slaagde er na decennia van vergeefse pogingen in om aan de UGent erkend te worden. Dat gebeurde op basis van schijnargumenten (“het overwicht van links breken”) en juridische schijngevechten. Voor de traditionele partijen komt het racisme van de NSV handig van pas in de verdeel-en-heerstactie die gebruikt zal worden bij de komende besparingsplannen.

De NSV is geen onschuldige studentenclub, het vormt een gevaar voor de eenheid en solidariteit onder studenten en personeel. Het is een organisatie gericht op het zaaien van haat. Dat uit zich regelmatig in openlijk geweld tegen al wie anders is: andersgekleurden, andersdenkenden,...

De erkenning van NSV en de haatmars van deze groep is een directe bedreiging voor iedereen met een andere huidskleur, politieke mening of seksuele voorkeur. Met de slogan “geen evolutie, maar revolutie” bedoelt NSV niet dat ze voor vooruitgang staat. Het gaat hem om een contrarevolutie van sociale afbraak, elitair onderwijs en verdeeldheid. De communautaire en politieke crisis wordt aangegrepen om de Nederlandstalige werkende bevolking tegen de Franstalige uit te spelen.

Op de voedingsbodem van crisis en sociale miserie is er ruimte voor passief ongenoegen dat zichtbaar wordt in discriminatie en racisme. Wij betogen niet alleen tegen de NSV, maar ook voor een alternatief op het neoliberale besparingsbeleid van de traditionele politici. Wij willen werk voor iedereen, degelijke

huisvesting, kwaliteitsvol gratis onderwijs en een echte opvang van vluchtelingen.

- **Geen haatmars door Gent, No Pasaran**
- **Stop de erkenning van de NSV en andere racistische organisaties aan de Ugent**
- **Jobs, Geen Racisme: voor degelijke jobs, betaalbare huisvesting en gratis onderwijs voor iedereen**
- **Stop de repressie tegen vluchtelingen. Pak de multinationals aan, niet hun slachtoffers**

VERSIES VAN HET PAMFLET EN DE AF-
FICHE IN PDF VIND JE OP BLOKBUSTER.BE

Antwerpse stadsbestuur wil Blokbuster het zwijgen opleggen

Anti-fascistische campagne start boetefonds

Blokbuster is verontwaardigd door de pogingen van het Antwerpse stadsbestuur om haar het zwijgen op te leggen. We namen kennis van een uitspraak van een rechter waarin een gemeentelijke administratieve sanctie werd bevestigd naar aanleiding van een Blokbuster-affiche die verkeerdelijk werd aangeplakt in Antwerpen Noord. Een militant van Blokbuster werd veroordeeld tot een boete van 200 euro. Het is voor het stadsbestuur niet nodig om aan te tonen dat deze militant effectief bij het wildplakken was betrokken, het volstaat dat zijn naam op de affiche werd vermeld als verantwoordelijke uitgever.

GAS-BOETES: WILLEKEUR TROEF

Het beleid van gemeentelijke administratieve sancties in Antwerpen loopt de spuigaten uit. Eerder werd een oudere vrouw die bij het winkelen even op een bankje op het Coninckplein ging zitten veroordeeld wegens bendevoering. Op datzelfde plein vond nadien een razzia plaats waarbij mensen werden veroordeeld omdat ze "aanstalten maakten" om drugs te kopen. In de buurt moeten cafés en restaurants ten laatste om 1u de deuren sluiten en er geldt een algemeen alcoholverbod op straat.

Wij ontkennen niet dat er problemen zijn in Antwerpen-Noord, maar dit zal niet worden opgelost door de armste lagen van de bevolking te criminaliseren en tal van willekeurige GAS-boetes op te leggen. Zal dat alcoholverbod op openbare plaatsen ook in het populaire park Spoor-Noord gelden in de zomerperiode? Of zal dat park dan voor de gelegenheid bij de rest van de stad worden gerekend, waar de regels anders zijn?

HET UITEN VAN EEN ME- NING KAN IN ANTWERPEN VANAF 30.000 EURO

Blokbuster is ook het slachtoffer van een GAS-boete. Na een 15-tal eerdere pogingen zijn de sanctionerende ambtenaren van de stad Antwerpen er eindelijk in geslaagd om de procedure van het gemeentereglement zodanig te volgen dat een rechter bereid werd gevonden om het stadsbestuur gelijk te geven. De persoon vermeld als verantwoordelijk uitgever op de affiches van Blokbuster kreeg een boete wegens wildplakken zonder zelf betrokken te zijn geweest bij wildplakken.

De argumentatie van de stad Antwerpen is opvallend: er wordt gesuggereerd dat voor het organiseren van evenementen met commerciële ondernemingen moet

worden gewerkt. Daarbij wordt gewezen op de gangbare prijzen bij enkele van die ondernemingen: 2m² bij Decaux en Clearchannel kosten 25.000 euro voor 200 stuks per week (naast een productiecost van 2.000 euro). Voor 14 dagen komt het op 30.949 euro. Dat is de prijs die in Antwerpen wordt geëist voor wie een mening wil uiten.

Uiteraard is dat onmogelijk voor een alternatieve jongerengroep als Blokbuster. Een alternatieve verspreiding van affiches onder jongeren kan echter tot boetes leiden tenzij toezicht wordt gehouden op wat er met iedere affiche gebeurt. De keuze in Antwerpen is beperkt: wie 30.000 euro kan neerleggen mag een mening uiten, al de rest moet zwijgen. Zoniet volgen de sanctionerende ambtenaren, die naar de pijpen van het stadsbestuur dansen, en vervolgens de rechter die de argumenten van de advocaat van stad Antwerpen (tevens sp.a-mandataris in Niel) volgt.

BLOKBUSTER START BOETEFONDS

Blokbuster aanvaardt de pogingen tot muilkorven niet. We richten een boetefonds op om de kosten te dragen. We doen beroep op u om te vermijden dat Blokbuster haar activiteiten moet stil leggen omwille van de financiële strop die door de Antwerpse stadsbestuur rond haar nek wordt gehangen. Stort een bijdrage in ons boetefonds op rekeningnummer 001-2282409-75 van Blokbuster met vermelding "boetefonds".

Deze middelen zullen worden aangewend om de opgelegde boete te betalen alsook voor de verdediging van drie Blokbuster-

militanten die naar de rechter zijn gestapt om te protesteren tegen een combitaks van samen 300 euro die in Mechelen werd opgelegd omdat ze "zonder voorafgaande toestemming" een politiek pamflet hadden uitgedeeld. In het Mechelen van de liberale burgemeester Somers (en met sp.a-voorzitter Gennez als schepen) wordt vrije meningsuiting op deze manier een relatief gegeven.

**Zorg ervoor
dat Blokbuster
niet monddood
wordt gemaakt!**

Stort een bijdrage in ons boetefonds
op rekeningnummer 001-2282409-75
van Blokbuster met vermelding "boe-
tefonds".

KORT

Het VB en de revolte in Egypte

Het Vlaams Belang voert al jarenlang een kruistocht tegen al wie uit een 'moslimland' komt. De partij beweert op te komen voor de Westerse traditie en zelfs voor de idealen van de "verlichting". Nu er in een moslimland een seculiere volksoptocht is tegen een dictatoriaal regime, meent de partij dat het "van kwaad naar erger" gaat in Egypte. De dictatoriale regimes in Egypte of Tunesië waren geen product van een godsdienst, het waren instrumenten van het Westerse imperialisme. Van de Westerse traditie die het VB zo sterk wil verdedigen. Het VB keert zich tegen de beweging, ook al eisen de betogers meer democratie en een betere levensstandaard en ook al heeft de beweging niets met religie te maken. Het VB vreest dat de Moslimbroederschap versterkt uit de crisis kan komen en dat scenario van Iran in 1979 zich zal herhalen. En waar de partij nog het meeste van al bang van is, is een vluchtelingenstroom uit Noord-Afrika. Hoe de partij deze massale opstanden kadert in haar eigen standpunten over de islam en de bevolking uit moslimlanden, is niet duidelijk. Wellicht omdat een seculiere volksoptocht voor een betere toekomst niet past in het beeld dat iedere mens uit een moslimland een verkapte fundamentalist is?

Wie is de mol?

De vraag die momenteel nog niet officieel is beantwoord en die het Vlaams Belang zoveel mogelijk uit de weg wil gaan, is wie de fameuze VB-mol is die interne partij-informatie doorgaf aan de Amerikaanse ambassade in ons land. Met Franstaligen hebben ze in het VB problemen, dat zijn imperialisten. Maar de VS, dat is uiteraard een bondgenoot en zeker geen imperialistische mogendheid. Jarenlang heeft een VB-Kamerlid gevoelige partij-informatie doorgegeven aan de Amerikaanse ambassade in ons land. Dat raakte bekend in de WikiLeaks die De Standaard publiceerde. Er werden geen namen genoemd, maar veel elementen wijzen in de richting van een kopstuk van de partij en mogelijk zelfs de fractieleider in de Kamer Gerolf Annemans. Die weigerde te reageren op een uitdrukkelijke vraag van apache.be hieromtrent.

Onverwijilde barst in Gentse VB

Het zit al langer scheef in het Gentse Vlaams Belang. Er zijn twee clans in deze afdeling. Er is de groep rond voormalig Kamerlid Francis Van den Eynde, de historische voorman van het VB in Gent. En er is de groep rond de nieuwe leiding van Tanguy Veys en Johan Deckmyn. Het verschil tussen beide groepen is niet ideologisch, het lijkt om een pure carrièreplanning te gaan. Veys en Deckmyn hebben Van den Eynde wellicht net iets te vroeg afgeschreven. Van den Eynde noemt Veys en Deckmyn vertegenwoordigers van Dewinter.

Bij de samenstelling van een nieuw bestuur waren er in 2006 al problemen. Toen schreef het extreem-rechtse weekblad 't Pallieterke al: "De problemen in Gent zijn de werking van de plaatselijke afdeling van de partij. Deze werking wordt voortdurend geremd en soms bewust ondermijnd door interne twisten. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt in alle kampen. Deze sfeer van onderlinge jaloezie schrikt mensen af die zich voor de partij willen inzetten." In 2006 kwam de leiding in handen van Deckmyn en Veys.

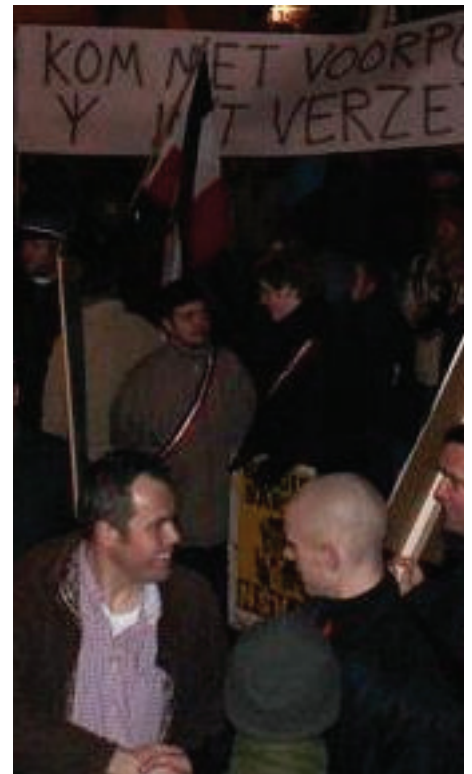
Omdat de problemen bleven aanhouden, moet er nu een nieuw bestuur komen. Het voorstel dat op de nieuwjaarsreceptie van de partij werd voorgesteld, kan evenwel niet op de steun van een meerderheid van de gemeenteraadsleden rekenen. Vier VB-gemeenteraadsleden bleven weg van de receptie. Van den Eynde haalde in de media scherp uit naar het olijk duo Deckmyn-Veys: "De problemen die er binnen onze partij zijn op nationaal niveau, wegen ook in Gent door. Vroeger eindigde de macht van Filip Dewinter aan de Schelde, maar de jongste tijd zijn een aantal Oost-Vlaamse parlementsleden aan de kant geschoven, zoals Karim Van Overmeire, Bruno Stevenhuydens en ikzelf. Brusselse partijbedienden zijn in hun plaats gekomen, ook in Gent."

De uitdrukkelijke verwijzing naar twee andere voormalige Oost-Vlaamse parlementsleden van de partij, die beiden uit het VB zijn gestapt, maakt duidelijk hoe gespannen de verhoudingen wel zijn. Veys en Deckmyn trekken er zich niets van aan en gaan door met hun machtsgreep in de

partij. Ze weten zich immers gesteund door Dewinter. Als die een goede vriend als Vanhecke probleemloos aan de kant schuift, dan is het opzij schuiven van de vroegere bondgenoot Van den Eynde al helemaal geen probleem.

De verhoudingen in de gemeenteraad zijn nu moeilijk voor het olijk leidersduo. Er zijn negen VB-verkozenen waarbij Van den Eynde op de steun van vier anderen kan rekenen, waaronder fractieleider Kristina Colen. Tanguy Veys zit niet in de gemeenteraad, maar kan op de gebedsgroep van Alexandra Colen in het parlement maar beter bidden dat de gemoederen gaan bedaren. Hij kan met zijn kompaan Deckmyn immers niet op een meerderheid van de VB-gemeenteraadsleden rekenen.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 moest het VB twee zetels inleveren. Op minder dan twee jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 ziet het er niet naar uit dat de partij in staat zal zijn om dat verlies goed te maken.

Tanguy Veys in gesprek met een kaalgeschoren medebetroger op een NSV-betoging

De opmars van populisme in Europa

De Europese besparingsgolf versterkt de armoede en de miserie. Dit is een vruchtbare voedingsbodem voor diverse vormen van populisme doorheen Europa. De situatie wordt iedere dag erger waardoor er een “anti-systeem” en “anti-elite” gevoel ontwikkelt. Bij afwezigheid van een geloofwaardig links alternatief dat de belangen van de arbeiders centraal stelt, kunnen rechtse populistische vooruitgang boeken bij verkiezingen.

DE AUTORITEIT VAN DE BURGERIJ EN HAAR TRADITIONELE PARTIJEN ONDERMIJND

Na 30 jaar van neoliberale aanvallen wordt steeds minder vertrouwen gesteld in zowat alle traditionele instellingen. Bij alle peilingen blijkt dat het vertrouwen in politici, journalisten, het gerecht of de pastoors steeds verder weg aan het zakken is.

Op politiek vlak heeft de rechterzijde ons steeds voorgelogen dat de neoliberale groei welvaart voor iedereen zou opleveren. De officiële linkerzijde legde zich daarbij neer en bood geen enkel alternatief meer op de markt. Nu het falen van de markt helemaal duidelijk is, hebben de politici geen enkel antwoord meer.

Dit systeem leidt onvermijdelijk tot terugkerende crisissen. De huidige crisis maakt een einde aan de hoop van veel arbeiders op een beter leven. Het kapitalistisch productieproces leidt tot steeds meer tekorten: op het vlak van huisvesting, onderwijs, ziektezorg, kinderopvang, jongerenbegeleiding, openbare diensten,...

De traditionele politici hebben daar geen antwoord op en voeren geen debat over welke samenleving we willen. Ze brengen andere

discussies naar voor, liefst over zaken die niet fundamenteel zijn. Dit opent ruimte voor allerlei rechtse populistische partijen die gemakkelijk kunnen inspelen op thema's als nationale en communautaire tegenstellingen, de kwestie van migratie,...

POPULISME WINT TERREIN...

De opmars van het populisme blijft niet beperkt tot Europa, met de Tea Party slaat het fenomeen ook in de VS toe. Na de enorme illusies in Obama en het diskrediet van de Republikeinen die voorheen zelf acht jaar aan de macht waren onder Bush, kon een rechtse populistische stroming terrein winnen.

In Europa zijn er verschillende populistische formaties en extreem-rechtse partijen die met een populistische methode doorbraken kunnen forceren. Er was de PVV van de islamofobe Geert Wilders die in Nederland 17% haalde, het UDC van Blocher dat in Zwitserland op 29% staat of het uitgesproken neo-fascistische Jobbik in Hongarije dat 17% haalt. In een aantal landen, zoals Italië, nemen rechtse populistische partijen deel aan de regering.

Het discours van deze krachten is opvallend gelijklopend. Steeds opnieuw wordt een bepaalde gemeenschap aangeduid als de bron van alle problemen: de moslims, de werklozen, de Roma's of bijvoorbeeld de Franstaligen in ons land.

Deze retoriek werd in de jaren 1990 enkel zo expliciet naar voor gebracht door neofascistische partijen zoals het Vlaams Blok of het FN in Frankrijk. Er werd gebruik gemaakt van een populistische methode om stemmen te halen op basis van het diskrediet van de elite en de afwezigheid van een links alternatief.

20 jaar Blokbuster

Dit jaar viert Blokbuster haar 20ste verjaardag. In de zomer van 1991 werd met deze campagne gestart omdat het duidelijk was dat het Vlaams Blok bij de verkiezingen van 24 november 1991 zou scoren. Na “zwarte zondag” 1991 was er een grote beweging van jongeren en werkenden die op straat kwamen om te protesteren tegen racisme en tegen het Blok. Blokbuster werd in deze beweging opgebouwd als een instrument om de beweging te organiseren en richting te geven. We beperkten Blokbuster niet tot vage eisen of een morele afkeer tegenover extreem-rechts, er werd meteen een sociale inhoud aan het verzet gegeven. Dat gebeurde met slogans als “Jobs, geen racisme”. In de anti-racismebeweging van de jaren ‘90 speelde Blokbuster een actieve en belangrijke rol, onder meer bij het organiseren van een grote Europese betoging in Brussel eind 1992. Daar waren er 40.000 aanwezig. Eind 1993 was er een succesvolle Jongerenmars voor Werk, tegen racisme met onder meer de ABVV-Jongeren en het AFF. Het belangrijkste aspect van Blokbuster bestond uit de organisatie van tientallen lokale acties in alle uithoeken van het land.

Toen er vanaf eind jaren 1990 minder acties waren, is Blokbuster niet verdwenen. De campagne is blijven acties voeren, onder meer met de jaarlijkse anti-NSV betogingen. Het platform werd wat opengetrokken met een sterkere anti-kapitalistische inslag zoals dit in de antiglobaliseringsbeweging naar voor werd gebracht.

Vandaag wordt soms gesteld dat de problemen minder dringend zijn omdat het Vlaams Belang zelf problemen kent. Wij zijn het daar niet mee eens: het potentieel voor extreem-rechts blijft aanwezig zolang er geen politiek alternatief is op de neoliberale traditionele partijen. Bovendien is er tegen de achtergrond van crisis ruimte voor racistische vooroordelen. Daar tegenover stellen wij: ‘alles wat ons verdeelt, verzwakt ons’. De strijd tegen racisme en extreem-rechts gaat verder. Op 10 maart is er de anti-NSV betoging in Gent en ook daarna zullen nog anti-fascistische acties volgen.

We zullen onze 20ste verjaardag onder meer vieren met een debat in het kader van het weekend Socialisme 2011 op 12 en 13 maart in Brussel (meer info: zie socialisme.be). Daar zullen we terugblikken op de eerste 20 jaar van Blokbuster en ook ingaan op de strijd tegen racisme en populisme in ons land en Europa.

FRANKRIJK, LAND VAN DE VERLICHTING EN DE NATIONALE IDENTITEIT

In 2002 ging er een schok door Frankrijk. De neo-fascist Jean-Marie Le Pen slaagde er in om naar de tweede ronde van de presidentsverkiezingen door te stoten. Vijf jaar later haalde dezelfde Le Pen nog 10,4% bij de presidentsverkiezingen en slechts 4,29% bij de parlementsverkiezingen.

Deze ineenstorting kwam er omdat het FN niet langer het terrein voor zich alleen had. Nicolas Sarkozy begaf zich op paden die voorheen enkel door het FN waren betreden. Hij haalde uit naar het schorremorrie van de voorsteden, had het over de “moedigen” die “meer werkten om meer te verdienen” en zou de luiaards wel eens aan het werk zetten door de 35-urenweek af te schaffen. Sarkozy werd door zijn scherpe retoriek als ‘anders’ gezien. Hij was nochtans de kandidaat van de rechterzijde die al sinds 1995 aan de macht was.

Eens aan de macht voerde Sarkozy een klassiek neoliberaal beleid: aanvallen op de pensioenen, belastingsverlagingen voor de rijken met fiscale cadeaus, geen beperkingen voor zondagswerk,... Sarkozy was een president van de neoliberale continuïteit en niet van de verandering. Hij probeerde de aandacht meermaals af te leiden naar racistische thema’s: het uitwijzen van de Roma’s, verbod op de boerka, discussie over de nationale identiteit,... Maar Sarkozy wordt

steeds minder als ‘anders’ gezien waarop een deel van de kiezers terugkeert naar het FN. Hierdoor is het niet uitgesloten dat deze partij een nieuwe opmars kent waarbij (Martine) Le Pen bij de volgende presidentsverkiezingen goed scoort.

FLINKE LINKERZIJDEN NODIG

Wij begrijpen de roep naar verandering onder een groeiende groep kiezers. Als die wil tot verandering niet wordt georganiseerd, kan wie het luidste roept stemmen halen. Dat is de basis voor de opmars van diverse rechtse populistische en extreem-rechtse formaties.

De wil tot verandering moet georganiseerd worden rond een programma in het belang van de meerderheid van de bevolking: een socialistisch programma dat ingaat tegen de crisis van het kapitalisme door de sleutelsectoren van de economie uit de handen van de kapitalisten te halen en onder de controle en het beheer van de arbeiders te plaatsen. Dat is een programma waarmee de arbeiders kunnen worden verenigd: zowel Belgen als migranten; Vlamingen, Walen, Brusselaars en Duitstaligen; groene en rode vakbondsleden,... De fundamentele tegenstellingen zijn niet deze onder arbeiders, maar is deze tussen arbeiders en kapitalisten.

Waar er grotere partijen zijn die het idee van gezamenlijke strijd en solidariteit naar voor schuiven, is de ruimte voor populistische beperkt. Dat wordt aangetoond door het Duitse Die Linke, ondanks alle beperkingen van deze partij. In ons land zou een nieuwe arbeiderspartij een krachtig wapen zijn in de strijd tegen de neofascisten van het Vlaams Belang, maar zou het eveneens de luchtkastelen van formaties als eerst LDD en nadien N-VA doorprikken.

Alain (Namur)